

Bij ons in de club (2)

De vorige keer heb ik (*bij ons in de club*) het gehad over de liefhebbers die het erepodium vulden van het generale kampioenschap betreffende de vluchten beneden de 600 kilometer, Ofwel de vitesse en de halve fond wedvluchten. Maar de club L.U.Z. heeft in haar ledenbestand ook liefhebbers die enkel het grote werk ambiëren. Zogenaamd de liefhebbers van de grote fond. En dat zijn er die op de verre vluchten hun mannetje staan. Ik weet het niet precies maar in aantal zijn het toch wel ongeveer tien liefhebbers die allen provinciale winnaars zijn en zelf enigen die een nationale en internationale overwinningen behaalden. Om ze met man en paard te noemen zijn dat o.a. M.Cox - Jos, Martens - Lei Martens - S & A Deckers – Smeets-Penris - Th. Daalmans - H. Moors – Rudy Loomans en H. Hensen. Ik denk niet dat er in ons land een duivenvereniging is die zoveel leden in hun bestand heeft die qua prestaties daar aan kunnen tippen. Ik kan het mis hebben maar geloven doe ik het wel. De feiten liegen immers niet! Maar nu ter zake. Het afgelopen seizoen hebben zich die genoemde liefhebbers dan ook weer duchtig laten zien en niet alleen in clubverband maar ook weer breed uitgemeten.

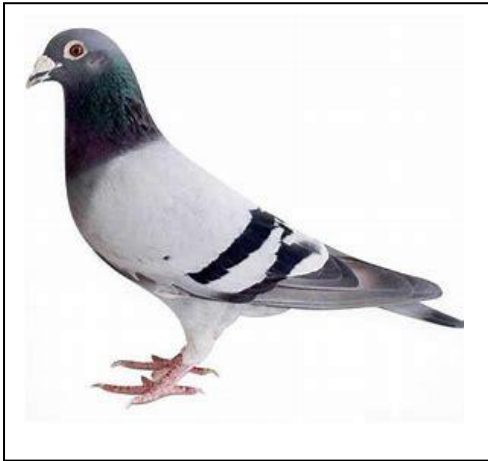

Het duo Smeets-Penris te Stein Generaal Marathon Kampioen.

Op 25 februari 1988 werd Robin Smeets geboren. Als knulletje van amper 15 jaar is hij met duiven beginnen te spelen. De duivensport als hobby die greep in die tijd als een besmetting om zich heen. De nog jeugdige Robin werd onmiddellijk bekoord door de duiven en zijn moeder prees zich toen alleen maar gelukkig een zoon te hebben die een passie voor duiven had. Ze had toen het vermoeden

niet dat haar zoon met de duiven naam zou gaan maken en een legendarische klank zou krijgen. Robin kreeg in de vriend van z'n moeder met name Piet Penris, een goeie partner. In het begin werd nog alleen maar de korte vluchten gespeeld en bij uitzondering wel eens een keer naar de verre fond. En toen Robin van die vluchten al redelijk goed voor de dag kwam kreeg hij alsmaar meer zin in het fond spel. Na zijn huwelijk begon het pas goed en zeker toen hij ging wonen op de kelderstraat 10 te Stein. Op zijn oud adres te Urmond speelde hij als Smeets-Penris met hok Urmond en op zijn eigen adres onder de naam Smeets-Penris met hok Stein. En op dat hok ging het alras hetzelfde als het hok te Urmond. Ze boekten er succes op succes en zowel provinciaal als nationaal Dat heeft een gevolg gehad dat Robin met Piet zich hebben ontpopt als fondspelers pur sang. Het is te zeggen dat ze tot de beste fondspelers van het land behoren. Hun duiven kregen faam en algemeen werd hun goed spel op de fond erkend. In het selecte gezelschap van de Nederlandse fondspelers steekt het duo Smeets-Penris, met nog diverse hokken, bij wijze van spreken boven de massa uit. Omdat ze in het bezit zijn van goed duiven.

Om bij L.U.Z. de titel van Generaal Marathon Kampioen te bemachtigen moet fel geknokt worden. Dat gaat maar niet zonder slag of stoot. Met de liefhebbers die genoemd zijn is het wel duidelijk dat de tegenstand sterk is geweest. Met het winnen van Bergerac op 7 juli en Bergerac op 28 juli en met Dax van 14 juli op het hok in Stein, en Bressols op 3 augustus in Urmond, hebben ze weer een viertal overwinningen behaald die van zich doen spreken. De titel van Generaal Marathon Kampioen bij de club hebben ze dubbel en dik verdient. **Proficiat!**

Johnny v/d Wal te Geleen als 2de Generale Marathon Kampioen.

Met zijn 41 jaar is Johnny nog een jonge melker. En ene die enkel met zijn duiven mee doet op de vluchten van het zware labeur. En als men in deze discipline succes wil hebben dan gaat daar heel veel aan vooraf. Eerstens moet men dan duiven hebben die voor de fond-vluchten geschikt zijn en ten tweede moet men weten hoe men daar mee omgaat. Door de seizoenen heen is Johnny er achter gekomen dat dit de harde waarheid is. Hij heeft inmiddels een harde leerschool achter de rug en met veel vallen en weer opstaan is hij tot resultaat gekomen. Hoewel zijn successen nog niet

zo zijn om er over op te scheppen geven die echter wel aan dat er vooruitgang in zit. Wie met Johnny praat krijgt van hem te horen dat ook Keulen en Aken niet op één dag zijn gebouwd en dat ook hij nog aan zijn fond-spel aan het bouwen is. En derhalve daar ook al menige goede duiven voor heeft. En dat is te zien geweest in de uitslagen van het afgelopen seizoen. Zijnjarige doffer met ring 23/9504688 die zorgde er namelijk voor dat hij de 2de Generaal Marathon Kampioen werd. En dat niet alleen maar ook nog als 2de duifkampioen bij de jaarlingen en als 4de bij de oude duiven. Dat geeft Jonny de nodige moed om het nog beter te gaan doen. Hoewel hij in het verleden met zijn duiven er niet veel van terecht bracht, leeft hij met het winnen van de 2de podiumplaats in de wolken. Hij heeft het gevoel dat hij zich al met de uitblinkers kan meten. “De aanhouder wint”!

M.Cox te Stein 3de General Marathon Kampioen.

Met de 82 jarige Thjeu Cox hebben we sinds jaren een ster op de grote fond. Zoals het bij zoveel liefhebbers is gegaan werd hij ook door zijn vader besmet met de duivenmicrobe. En dat begon al toen hij nog op de schoolbanken zat. Op zijn leeftijd kan men nu stellen dat Thjeu al zo'n 70 jaar met duiven bezig is. Sinds 1957 speelt hij op zijn adres in de Kuiperstraat zijn spel. In het begin was dat op de vitsse en de midfond-vluchten maar dat was na menige jaren over. Gezien dat zijn vader op

Dax eens 'n provinciale overwinning had behaald was dit de aanleiding dat hij overschakelde naar de grote fond. En enkele seizoenen erna behaalde hij al mooie resultaten op de verre vluchten. En die successen werden alsmaar beter en beter. Door de jaren heen heeft hij zich een kolonie duiven gekweekt die hem gebracht hebben tot wat hij nu is, namelijk een topper bij het keurkorps van de Nederlandse Fondspelers. Op zijn palmares heeft hij zoveel successen staan

om jaloers van te worden. En om in dit genre stabiel te blijven daarvoor moet men over goeie duiven beschikken. En daarbij ook een portie geluk natuurlijk. Want fondspelen dat vergt slachtoffers. Hoewel dit een vaststaand feit is mocht Thjeu zich gelukkig prijzen dat hij weinig achterblijvers had. En in plaats daarvan nog meer goede resultaten. Elk seizoen was hij in de snuitjes van de uitslagen aanwezig. Of dat van Barcelona of van Marseille en Bordeaux was, het was vaste prik dat zijn naam op eerste blad van de uitslagen te zien was. Zowel in zijn eigen samenspel maar ook in de Provinciale en Nationale uitslagen. De naam van de duivenliefhebber **M.Cox** uit Nederland ging de wereld over toen hij **Nationaal Pau** won en **Nationaal Marathon Kampioen** van Nederland werd. Dat de duiven van Thjeu werden begeerd dat lijdt natuurlijk geen twijfel. Zo erg zelfs dat hij het vorig jaar op een nacht kwalijk bezoek kreeg. Toen hij morgens zijn duiven ging verzorgen was het hok van zijn kweekduiven leeg. Al zijn kwekers werden gestolen. Maar ook zijn levenswerk die hij bekroond zag met zoveel successen. Het gemis van zijn kweekduiven is hem niet in de koude kleren gaan zitten. Dat heeft ook effect gehad in zijn spel. Dat hij toch nog 3de Generaal Marathon Kampioen is geworden is het bewijs dat hij goede duiven bezit. Want omdat hij ziek werd en daardoor in het ziekenhuis moest opgenomen heeft dat zeker ook invloed gehad op zijn presteren met de duiven. Ze miste de hand van hun meester.

(Pie)

